

. ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

. ਬਨਾਮ

ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. (1978 ਦਾ 206

6 ਅਕਤੂਬਰ 1978

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)- ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਅਤੇ 90—
ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਬਾਅਦ
ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ—ਕੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ—ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ
30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਿੱਚੀ ਗਈ—ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ— ਕੀ
(ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ 21 (ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ , 1908 ਦਾ ਨਿਯਮ
89(2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ, '1 ਨੇ (ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ) ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ
ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਨਿਯਮ 89
ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ (ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ
ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ। ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ (ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ
ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; , ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ
ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਸੇਲ' ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ -
ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਆਧਾਰ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕ
ਦੇਣਦਾਰ ਨੂੰ ਆਰਡਰ J21 ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ
ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਉਸਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ (ਨਿਯਮ 90) ਦੇ ਅਧੀਨ
ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ (ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 89 ਅਤੇ
ਉੱਥੇ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ

{ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ 1) (ਪੈਰਾ 6)

ਧਾਰਿਆ ਗਿਆ, [ਕਿ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੇਕਰ' ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ?' ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਨਿਯਮ 89 ਜਾਂ ਨਿਯਮ j90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਨਿਰਣਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, (ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸਨੂੰ (ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਸੀਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਜੇ (ਪਰਾ ੭)

(ਸ੍ਰੀ ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ) ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮਿਤੀ 9 ਦਸੰਬਰ, 1977, ਸ੍ਰੀ ਈਸ਼ਵਰ ਚੰਦ ਅਗਰਵਾਲ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1977 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 30 ਅਗਸਤ, 1974 ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਏ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ। ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ 76,000 ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 405 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, 1,620 ਰੁਪਏ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਡੀ.ਆਈ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਾਰ-ਐਟ-ਲਾਅ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ.ਐਨ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

- (1) ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 9 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
- (2) ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 16 ਅਕਤੂਬਰ 1970 ਨੂੰ ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਨੇ ਕਟੜਾ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਘਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ। ਸੰਪੂਰਨ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ। 5,000,—ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮਾਮਲਾ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬੱਗਾ ਦੀ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ. ਸੰਪੂਰਨ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 5,812.50, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ। ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ 30 ਅਗਸਤ, 1974 ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ।
- (3) ਉਸੇ ਦਿਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ 30 ਅਗਸਤ, 1974 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਸੰਪੂਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47, 60 ਅਤੇ 151 ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੰਪਤੀ ਨਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਵੇਚਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 16 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ, ਜੱਜਮੈਂਟ-ਡੈਬ ਟੋਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਘਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ

'ਪੈਂਡਿੰਗ ਸੀ, ਉਸਨੇ 23 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੀ ਘਟੀਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। 5,846.50 ਅਤੇ ਰੁ. 3,800, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ 5%, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਕਿ! ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। 25 ਜਨਵਰੀ, 1975 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। 23 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ, ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ 16 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(4) ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਆਈ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 89 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90, ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ! ਕੋਡ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 16 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ- ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(6) ਮੈਂ ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਅਫਸੋਸ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਅਤੇ 90 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ 89 ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 90

ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ। ਨਿਯਮ 89(2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਆਰਡਰ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“89(2)। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ।

ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ, * ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਆਏ ਸਨ : -

“ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਸਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਗਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ

ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਪ-ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਬਣਾਓ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਓ" ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਡਰਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ 'ਮੋਕ' ਸ਼ਬਦ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ, ਉਹ ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਭਾਵੇਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਸਿਰਫ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ 'ਤੇ ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਆਰ. ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ।

Nbw, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 16 ਸਤੰਬਰ 1974 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਿਨੈਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਉਸਦੀ 23 ਸਤੰਬਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, 1974, ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ 16 ਸਤੰਬਰ 1974 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89, ਜਾਂ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੋਵੇਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, 23 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ 23 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੰਘ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 23 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(8) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਜਾਂ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ

ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਸਾਮੀ ਬੇਗਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਸਰੂਪ, (2) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖੋ- ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਆਰਡਰ 21, ਰੂਲ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ, ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(9) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ! ਦਲੀਲ ਦਿਓ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਇਹ ਸਵਾਲ, ਕਦੇ ਵੀ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਤੱਤ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(10) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੇਲਮਿਨ